

Haver nascut de l'aigua i de l'Esperit

La doctrina de Jesús només feia evident el que es registrava en els profetes: néixer de l'aigua i de l'Esperit és el mateix que Déu ruixant aigua pura sobre l'home. Només Déu pot concedir un nou cor i un esperit nou, és a dir, una nova vida a l'home.

Haver nascut de l'aigua i de l'Esperit

“Jesús va respondre: De veritat, de veritat, us dic que aquell que no neix de l'aigua i de l'Esperit no pot entrar al regne de Déu” (Joan 3: 5)

Aigua i Esperit

La resposta de Jesús satisfà la següent pregunta: “*Com pot néixer un home vell?*” La resposta és precisa: el nou naixement és a través de l'aigua i l'esperit.

Per entendre la resposta de Jesús, cal saber que la doctrina predicada per Ell no difereix en cap cas del missatge predicat a la llei i pels profetes.

Sabem que la llei mai no pot perfeccionar ningú perquè només conté l'ombra de béns futurs (Heb 10: 1). Tot i això, sempre va assenyalar la necessitat de la circumcisió del cor.

El que la llei proposava era impossible per l'home a través

d'ella, ja que la mateixa llei estava malalta de la carn (Romans 8: 3). La llei només va servir de «tutor» per conduir l'home a Crist (Gàl 3:24), és a dir, en assenyalar la necessitat de la circumcisió del cor, la llei condueix l'home a Crist, perquè només en ell és possible aconseguir la circumcisió mitjançant despullar el cos de la carn: la circumcisió de Crist (Col 2:11).

Podem extreure una gran lliçó de la llei: va ser escrita en tauletes de pedra i donada al poble, però no pot perfeccionar ningú, ja que, fins i tot després de l'entrega de la llei, Moisès va continuar predicant la necessitat de la circumcisió del cor (Deut 10: 16; Deut 30: 6; 2Co 3: 3 i 7).

Si la llei fos essencial per a la salvació de l'home, no seria necessari que Moisès prediqués la circumcisió del cor. D'això es desprèn que la llei dictada sobre tauletes de pedra no va suposar la transformació necessària al cor de la gent, ja que encara necessitaven la circumcisió del cor.

L'acció divina mai va ser a través de la llei, ja que el missatge de Déu sempre era: "Escolteu, oh Israel ...", perquè la fe és l'única manera d'apropar-se a Déu (Rm 10:17). Si escoltessin la veu de Déu, hi hauria un canvi radical: ja no tindrien un cor de pedra i tindrien un cor de carn (Deut 10:10; Jer 4: 4).

La intervenció divina en la vida de les persones només es produiria quan escoltessin i enregistressin la llei als seus cors. La circumcisió és una acció divina a través de la seva paraula (Deut 30: 6-8).

Promesa de purificació

El profeta Ezequiel sobre aquest tema va dir el següent: «Llavors us espolvorearé aigua neta i quedareu nets; Et

purificaré de tota la teva brutícia i de tots els teus ídols. I et donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins teu; i trauré el cor de pedra de la vostra carn i us donaré un cor de carn. I posaré el meu esperit dins de vosaltres, i us faré que seguiu els meus estatuts, que guardeu els meus judicis i els observeu ”(Ez 36:25 -27).

El mestre Nicodem ja coneixia aquest passatge bíblic.

Feia temps que llegia sobre la promesa d'una nova vida (un nou cor i un nou esperit), però no era capaç d'abstreure l'essència del que Déu proposava.

Per arribar a la nova vida, és necessari que Déu mateix escampi aigua pura sobre l'home (“jo” us espolvorearà aigua pura).

La doctrina de Jesús només va fer evident el que es va registrar als profetes: néixer de l'aigua i de l'Esperit és el mateix que Déu ruixant aigua pura sobre l'home.

Només Déu pot concedir un nou cor i un esperit nou, és a dir, una nova vida a l'home!

Néixer de l'aigua és el mateix que néixer de la paraula: Jesús és la Paraula de Déu, és a dir, la Paraula encarnada (Joan 1:14).

Sobre aquest punt, Pau va escriure: “Per santificar-la, purificar-la rentant l'aigua, amb la paraula ...” (Ef 5:26), “Si algú té set, vine a mi i beu” (Joan 7:37) .

Jesús és l'aigua que produeix vida en els qui són purificats per Ell, és a dir, en els que creuen.

El fet de néixer de l'Esperit és el mateix que néixer de Déu, ja que Déu és Esperit i els que neixen d'ell reben un esperit nou i un cor nou.

Per tant, “... allò que neix de l'Esperit és esperit” (Joan 3:

6), i els que creuen tenen el poder de convertir-se en fills de Déu. Ara bé, si algú creu, ja ha rebut la plenitud de Déu (Joan 1:16; Col. 2: 7-8).

Es converteix en un participant de la natura divina (2Pe 1: 4).

Qui creu en la Paraula encarnada com diuen les Escripures, des de dins tindrà rius d'aigua viva que flueixen, és a dir, això es va dir: "... de l'Esperit que hauria de rebre aquells que creuen en ell" (Joan 7:37 -39), el nascut de l'Esperit.

Hi ha un ordre específic per tornar a néixer? Sí! Primer l'home neix de l'aigua, després de l'Esperit. M'agrada?

En primer lloc, l'home necessita la Paraula de Déu perquè pugui creure, és a dir, creure, primer hem d'escoltar (que Déu l'escampi amb aigua neta) sobre la fe (evangeli) que és el poder de Déu que fa descansar els homes en l'esperança proposada dels fills de Déu: "No em fa vergonya l'Evangelí de Crist, perquè és el poder de Déu per a la salvació de tothom que creu" (Rom. 1:16).

L'home només té accés al poder de Déu després d'escoltar la paraula de la veritat, com Pau va escriure a Tit: "... Ens va salvar rentant la regeneració i la renovació per l'Esperit Sant" (Tito 3: 5).

Quan escriu a Tito, Pau demostra que Déu renta i renova l'home mitjançant la paraula i el seu Esperit, és a dir, reafirma el que va dir Ezequiel: ("Jo" "us espolvorearé aigua pura ...").

Mitjançant la Paraula de Déu, que és aigua pura escampada sobre el pecador, es produeix el rentat de la regeneració.

Els que neixen de Déu són renovats per l'Esperit Etern, rebent un cor de carn en lloc d'un cor de pedra i un esperit nou (Sl 51:10).